

Vacarmul inorogilor decăzuți

Daniel Vișan-Dimitriu

În tabloul nocturn, e un tropot intens
Și-un vacarm de Infern în coșmarul ajuns
La hotarul din vis ce se vrea nepătruns
De copite ce fac Paradisul nonsens.

E o zbatere-n el: inorogi decăzuți
Își cambrează mândrii și nechează spre cer
Vagi litanii, c-un glas ruginit ca un fier
Din cuvinte-pumnal ce-au uitat de virtuți.

Tropotesc prin coșmar spre hotarul de vis
Cu speranța că-n el își vor descoperi
Ce-au avut, ce erau și doresc a mai fi
Când, în zori, vor avea fostul drum redeschis.

Au neliniști în ochi și-n sălbatic alai
Adâncesc urme noi în tărâmul arid
Ce se termină brusc la picioare de zid
Cu o latură-n Iad și o alta în Rai.